

BUKET ANLATIYOR

Geçen sabah posta kutusunda bir zarf buldum. Semih Yılmaz adına gönderilmişti. Üzerindeki adres doğru olduğu için diğer zarflarla birlikte onu da aldım. Anneme gösterdim, bizden önce evde oturan insanlara ait olabileceğini söyledi.

Oldukça kalın bir zarftı. İçinde ne olduğunu merak ettim. Meraklı gözlerim annemin dikkatini çekmiş olacak ki hemen beni uyardı.

Zarf bir kaç gün masamın üzerinde bekledi. Bir akşam kardeşim Burak'ı zarfı açmış, içindekilere bakarken buldum. Annemin uyarısı Burak'a ulaşmamış olmalıydı.

Zarf açılmıştı bir kere. Daha fazla merakımı engelleyemedim. Burak'ın yanına koştum. Zarfın içinden küçük bir not ve bir sürü fotoğraf çıkmıştı. Notta, "Babacığim, albümdeki fotoğrafların hepsini gönderiyorum. Görüşmek üzere... Murat" yazıyordu.

Fotoğraflar belgesel gibiydi. Aynı kişinin bebekliğinden başlayarak sırasıyla, ilkököl, üniversite, askerlik, evlilik ve sonrasına ait fotoğraflar vardı. Sıraya koyduğumuzda, fotoğrafta kullanılan teknolojinin nasıl geliştiğini de görebiliyorduk.

Sahibi için gerçekten de önemli olmalıydı. Ne yapacağımızı düşündük... Ve Semih Yılmaz'ın izini sürmeye karar verdik. İlk durak, semt esnafıydı. Kimse nereye taşındığını bilmiyordu. Sadece iyi kalpli biri olduğunu anlatıyorlardı. Manav Sedat Amca'nın söylediği bir şey dikkatimizi çekti.

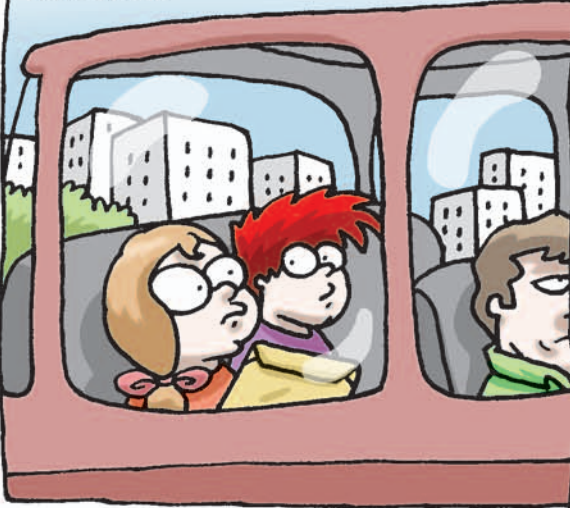
Söylediğine göre, Semih Yılmaz kitaplara düşkün, zamanının çoğunu kitap okuyarak geçiren biriydi. Bundan yola çıkarak okulumuzun ilerisindeki kütüphaneye üye olabileceğini düşündük... Ve haklı çıktık. Durumu anlattığımızda kütüphanedeki görevli, adres değişikliği yapıp yapılmadığını kontrol etti

Evet, adresi değişmiş. Durun size yeni adresini yazayım.

Çok teşekkürler.

Yeni adresteki semt bize uzak değildi. Bir otobüse binip yola koyulduk. Bir yandan da eğer ona ulaşabilirsek, zarfı açtığımız için bize kızmamasını ümit ettik.

Bayır sokak İlkay apartmanı No:10/2... Zilin üzerinde isim yoktu. Birazcık çekinerek zile bastık. Kapıdaki megafondan bir erkek sesi duyuldu.

Kim o?

Eee... Öhm.. Açar mısınız? Size zarf getirdik...

Heyecandan saçmalamıştım, çok utandım.

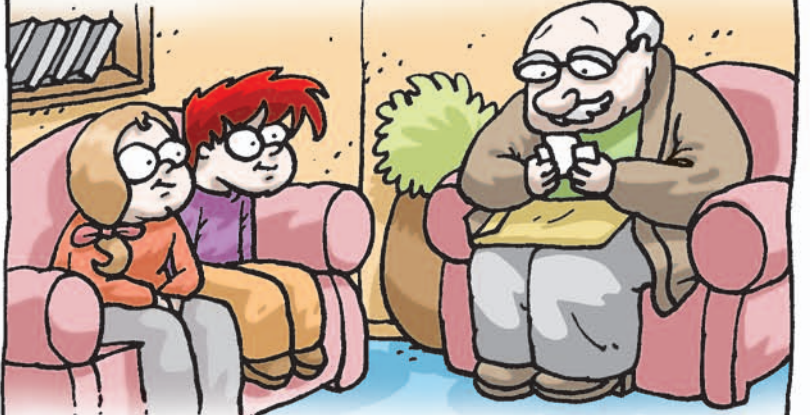

Siz Semih Yılmaz mısınız?

Evet?

Elimizden geldiğince saçmalamadan durumu anlattık. Zarfı açtığımız için özür diledik.

Fotoğrafları görünce duygulandı. Onun için çok önemliymiş... Bütün evi kitaplarla doluydu. İstedğimiz zaman kitaplığından yararlanabileceğimizi söyledi. Fotoğraflarla ilgili çok ilginç hikayeler anlattı. Artık onları da başka bir zaman anlatırım...

Zarfı sahibine ulaştırmanın gururuyla evden ayrıldık. Onu tanıyanlar gibi biz de Semih Amca'yı çok sevdik.